

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/79/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713010885
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7713010885.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. septembra 2014, v trestnej veci proti S. S., obžalovaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 29.5.2014 sp.zn. 3 T 254/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného S. S..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 29.5.2014 sp.zn. 3 T 254/2013 bol obžalovaný S. S. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 8.7.2013 v čase o 13.00 h na D. N., okres I., bez povolenia majiteľky a užívateľky V.. Z.. Z. R., neoprávnene vnikol na oplotený dvor rekreačnej chaty č. XXXX, slúžiacej na celoročné bývanie poškodenej, ktorú aj poškodená riadne obýva celoročne, z ktorého následne vnikol do interiéru tejto chaty tak, že odtiahol zasúvaciu sieťku na balkónových dverách, ktoré boli otvorené, po odťatí tejto sieťky vnikol dnu do obývacej izby na poschodí tejto chaty, kde bol vyrušený majiteľkou V.. Z.. Z. R. a z miesta následne ušiel, pričom poškodenej V.. Z.. Z. R. nespôsobil žiadnu škodu.

Obžalovanému S. S. za to bol podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr.zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného S. S. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný S. S., ktoré následne prostredníctvom obhajcu zdôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a jeho spod obžaloby okresného prokurátora oslobodiť, resp. po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný S. S. svoj návrh odôvodnil tým, že súd rozhodol na základe dôkazov, ktoré vo veci neboli vykonané zákonným spôsobom. V štádiu prípravného konania vo veci konal policajt, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Týmto policajtom bol C.. H.. D. F., poverený príslušník PZ, ktorý s poškodenou V.. Z. R. je v priateľskom vzťahu, o čom svedčí, že na sociálnej sieti Facebook sú evidovaní ako priatelia, čo by bez vzájomného súhlasu týchto osôb technicky nebolo možné. Skutočnosť, že sa nejedná len o formálny vzťah, ale ide o bližší priateľský vzťah, je zistiteľné, že C.. H.. D. F.

na tejto sociálnej sieti hodnotí fotky poškodenej. V ďalšom odvolateľ poukázal, že dôkazy, akým bola rekognícia jeho osoby, nebola vykonaná zákonným spôsobom, a preto rozhodnutie súdu založené na nezákonných dôkazoch, nemôže byť zákonným. Výsluchy svedkov, ktorí svedčia v jeho neprospech, t.j. výpovede policajtov N. G. Z. C. Ď. si navzájom odporujú a tento rozpor nebol odstránený ani v rámci kontradiktórneho konania pred súdom prvého stupňa. Ani závery znaleckého posudku kriminalistického a expertízneho ústavu, o tom že trasologické stopy zaistené na mieste činu sú zhodné s otlčkami obuvi, ktoré on vydal, nie je možné hodnotiť v jeho neprospech, nakoľko sa jedná len o druhovú zhodnosť. Obžalovaný S. S. ďalej poukázal, že na zápisnici o výsluchu jeho osoby ako obvineného dňa 5.9.2013 je jeho podpis písaným písmom, pričom on sa podpisuje tlačným písmom, ako to vyplýva z ostatných listinných dôkazov.

Okresný súd podľa jeho názoru pochybil aj tým, že pri hodnotení dôkazov nezobral do úvahy výpoveď jeho manželky I. S.Á., ktorá vypovedala v jeho prospech. Navyše vo veci nebol vykonaný taký objektívny dôkaz, akým je záznam kamerového systému z neďalekej reštaurácie, ktorého vykonaním by sa preukázalo, že v čase spáchania skutku sa na mieste činu nemohol a ani nenachádzal. V jeho neprospech svedčí len to, že iná osoba obdobne oblečená ako on, mala byť pristihnutá poškodenou V. Z. Z. R. na mieste činu.

Na podklade odvolania obžalovaného S. S. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 1 Tr.por. konradiktórnym spôsobom konania na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom vykonal dôkazy v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. Vykonané dôkazy jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia logicky správne vyhodnotil a dospel k nepochybnému záveru o vine obžalovaného S. S..

K argumentu obžalovaného S. S., že súd rozhodol na podklade dôkazov, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, nakoľko poverený príslušník PZ C.. H.. D. F. je v priateľskom vzťahu s poškodenou V. Z. Z. R., považuje odvolací súd uviesť, že táto skutočnosť vyplynula až z dôvodov jeho odvolania a príloh k odvolaniu, z obsahu ktorých je možné zistiť len to, že osoby pod menom Z. R. Z. D. F. na sociálnej sieti Facebook sú evidovaní ako priatelia.

Podľa § 31 ods.1 Tr.por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený okrem iného policajt, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

V zmysle ustanovenia § 10 ods.11 Tr.por. takouto osobou, ako má to na zreteli ustanovenie § 31 ods.1 Tr.por., ktorej sa úkon priamo týka, je aj poškodený.

V zmysle ustanovenia § 31 ods.4 Tr.por. námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia. Úkon, ktorý vykonala vylúčená osoba, nemôže byť podkladom na rozhodnutie v trestnom konaní s výnimkou neodkladného alebo neopakovateľného úkonu.

Poukazujúc na vyššie uvedené, obžalovaný S. S. námietku zaujatosti vzniesol až v odvolaní a podľa názoru odvolacieho súdu z dôkazov pripojených k jeho odvolaniu nie je možné ani jednoznačne urobiť záver, aby sa jednalo o taký priateľský vzťah, o takej vnútornej kvalite a intenzite, aby C.. H.. D. F. nebol spôsobilý nezáujato vykonávať úkony trestného konania v zmysle § 31 ods.1 Tr.por.

Odvolací súd navyše poukazuje, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol na podklade dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní pred súdom a tieto nepochybne boli vykonané zákonným spôsobom. Svedkyňa V. Z. Z. R. bola vypočutá v prítomnosti obžalovaného S. S. a rovnako v jeho prítomnosti boli vypočutí aj svedkovia policajti N. G. Z. C. Ď., ktorí v podstate zhodne popísali priebeh udalostí na mieste činu, resp. po zadržaní podozrivej osoby, t.j. obžalovaného S. S.. Odvolací súd pritom zdôrazňuje, že výsluchy vyššie uvádzaných svedkov boli vykonané potom, čo tieto osoby v zmysle ustanovenia § 265 ods.1,2 Tr.por. zložili prísahu.

Obžalovaným S. S. namietané rozpory vo výpovediach svedkov N. G. Z. C. Ď. nezodpovedajú obsahu ich výsluchov z hlavného pojednávania, naopak vyššie uvádzaní svedkovia na hlavnom pojednávaní v podstate zhodne usvedčovali obžalovaného a svoje tvrdenia zopakovali aj pri konfrontácii s obžalovaným S. S.. Poškodená V.. Z.. Z.J. R. ako páchatel'a žalovaného skutku označila práve obžalovaného S. S.. V neprospech obžalovaného S. S. svedčila aj manipulácia s rukavicami, ktoré mal pri sebe a ktorých existenciu sa snažil zatajiť.

Pokiaľ obžalovaný S. S. sa odvolával na výpoveď svojej manželky I. S., ktorá mu mala potvrdzovať, že v čase spáchania skutku sa nemohol nachádzať na mieste činu, považuje aj odvolací súd za nutné uviesť, že svedkyňa nevyužila právo nevypovedať, rovnako podľa § 265 ods.1,2 Tr.por. pred súdom zložila prísahu a ohľadne doby cca 13.00 hod. dňa 8.7.2013 uviedla, že na túto dobu bola objednaná na lekárske vyšetrenie, a preto nemohla sa vyjadriť ku konaniu svojho manžela v uvedený čas.

K obhajobe obžalovaného S. S., že na podklade záverov znaleckého posudku kriminalistického a expertízneho ústavu o druhovej zhode stôp zaistených na mieste činu s obuvou, ktorú mal kritický deň obutú, nebolo možné urobiť záver o vine, krajský súd uvádza, že tento dôkaz len potvrdil tvrdenie poškodenej o jeho prítomnosti na jej chate.

Súd prvého stupňa zákonným postupom napokon rozhodol aj o odmietnutí vykonania ďalších dôkazov, tak ako ich navrhoval obžalovaný S. S., nakoľko ich vykonanie nepovažoval za potrebné, aby mohol o žalovanom skutku spravodlivo rozhodnúť. Rovnako ani odvolací súd nepovažoval za potrebné dopĺňať dokazovanie zabezpečením záznamu z kamerového systému z reštaurácie nachádzajúcej sa neďaleko chaty poškodenej.

Nepochybil preto súd prvého stupňa, keď na podklade výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že bol to obžalovaný S. S.Š., ktorý sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, ktoré konanie právne kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Tr.zák.

K námietke obžalovaného S. S. ohľadne spôsobu, ako sa podpisuje, považuje za potrebné krajský súd uviesť, že z obsahu trestného spisu je nepochybne zrejmé, že obžalovaný sa podpisuje nielen tlačným písmom, ale aj písaným písmom, ako je to zrejmé predovšetkým z poštovej doručky pripojenej k vytýčeniu termínu hlavného pojednávania na deň 6.5.2014, resp. úradného záznamu o nazretí do súdneho spisu dňa 2.6.2014 spolu s poučením (č.l. 161 -164 trestného spisu). Rovnako tomu je aj na poštovej doručke potvrdzujúcej prevzatie rozsudku súdu prvého stupňa (č.l.170 trestného spisu).

Nepochybil súd prvého stupňa, pokiaľ obžalovanému S. S. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov, pre ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný S. S. žalovaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienečného odsúdenia a z toho dôvodu poukazujúc na ustanovenie § 34 ods.1, ods.4 Tr.zák. a § 49 ods.2 Tr.zák. uloženie iného trestu, než trestu odňatia slobody so zaradením pre jeho výkon do nápravných výchovného ústavu s minimálnym stupňom stráženia neprichádzalo ani do úvahy.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného S. S. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.